

28.9.2012

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 0262/2012, adresată de István și Martina Kovács, de cetățenie maghiară, privind pensiile în Germania și Ungaria

1. Rezumatul petiției

Petiționarii afirmă că birourile de asigurări pentru pensii din Germania și Ungaria nu respectă regulamentele europene [Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentul (CEE) nr. 574/72] în ceea ce privește calcularea pensiilor lor. Ei s-au adresat deja către mai multe autorități (precum Solvit și Ombudsmanul Maghiar), dar nu au obținut nici un rezultat concludent.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 26 iunie 2012. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 28 septembrie 2012

„Comisia a avut deja ocazia să examineze în detaliu afirmațiile petiționarilor și a concluzionat că plângerea lor anterioară nu a indicat o punere necorespunzătoare în aplicare a dreptului Uniunii Europene. Comisia a informat petiționarii cu privire la rezultatele analizei efectuate de aceasta în ceea ce privește plângerea acestora în două scrisori foarte detaliate din 4 martie 2011 și din 13 mai 2011.

La început, Comisia ar dori să atragă încă o dată atenția Comisiei pentru petiții asupra faptului că, în conformitate cu o linie constantă de jurisprudență a Curții de Justiție, cu dreptul Uniunii Europene, în special cu articolul 48 din TFUE și cu normele de coordonare a asigurărilor

sociale adoptate pe această bază ¹, „prevede coordonarea și nu armonizarea legislației statelor membre”.² Prin urmare, „diferențele de fond și de procedură dintre sistemele de securitate socială ale statelor membre individuale și, prin urmare, dintre drepturile persoanelor care sunt asigurate în aceste state, nu sunt afectate de respectiva dispoziție, întrucât fiecare state membru își păstrează competența de a determina în cadrul legislației sale, în conformitate cu dreptul UE, condițiile conform cărora prestațiile pot fi acordate în baza unui sistem de securitate socială”.³

Primul petiționar reclamă în special faptul că nu a primit o pensie anticipată de limită de vârstă din partea instituției de pensii competente germane. Astfel cum rezultă în mod clar din documentele prezentate de acesta, cererea respectivă a fost refuzată deoarece el nu îndeplinește condițiile (nediscriminatorii) stabilite de dreptul național german care permite pensionarea anticipată. Întrucât dreptul Uniunii Europene prevede doar coordonarea sistemelor naționale de securitate socială, acesta nu stabilește nicio condiție în baza căreia o persoană are dreptul la pensionare anticipată, ca să nu mai vorbim că nu prevede un temei juridic pentru o cerere reală privind o pensie anticipată de limită de vârstă (sau orice fel de prestație de securitate socială). Această chestiune este reglementată doar de legislația națională. Anumite publicații emise de instituțiile naționale de securitate socială (care, în plus, par să se refere mai degrabă la situația în temeiul legislației maghiare) pe care se pare că primul petiționar le înțelege într-un mod diferit, nu pot aduce acest fapt în discuție. Pentru asigurarea unui caracter complet, Comisia remarcă că se pare că primul petiționar primește de fapt o pensie anticipată de limită de vârstă din partea statului maghiar.

Primul petiționar afirmă în continuare că instituția de pensii competentă maghiară a refuzat în mod eronat să-i înmâneze un formular E 202 necompletat. Contrar a ceea ce crede acesta, formularul în cauză nu este un formular de aplicare care să fie folosit de un cetățean pentru a solicita o pensie de limită de vârstă. Cererile pentru pensia de limită de vârstă trebuie introduse în statul membru de reședință utilizând formularele furnizate de instituția competentă din statul membru respectiv. Acest lucru este exact ceea ce a solicitat instituția de pensii competentă maghiară petiționarului să facă. Cererile sunt transmise ulterior de instituția respectivă către instituțiile din alte state membre care sunt vizate de aplicația care utilizează formularul E 202. Prin urmare, formularul E 202 este un mijloc de comunicare între instituțiile de securitate socială și nu un formular de aplicare care să fie înmănat cetățenilor.

---

¹ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în interiorul Comunității, JO L 149, 5.7.1971, p. 2, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 592/2008 (JO L 177, 4.7.2008, p. 1) și Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în interiorul Comunității, JO L 74, 27.3.1972, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 120/2009 (JO L 39, 10.2.2009, p. 29) care au fost înlocuite începând cu 1 mai 2010 de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, JO L 200, 7.6.2001, p. 1 (Rectificare), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 (JO L 149, 8.6.2012, p. 4) și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, JO L 284, 30.10.2009, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 (JO L 149, 8.6.2012, p. 4).

² *A se vedea doar cauzele conexe C-611/10 și C-612/10 Hudziński and Wawrzyniak*, care încă nu au fost raportate, punctul 41 și jurisprudența citată.

³ *Hudziński și Wawrzyniak*, punctul 41.

Pentru asigurarea unui caracter complet, Comisia remarcă că prima cerere a petiționarului a fost eventual procesată și transmisă instituției de pensii germane prin intermediul formularului E 202, de îndată ce acesta a înaintat cererea sa utilizând formularul național.

Cea de-a doua petiționară reclamă în special faptul că instituția competentă maghiară i-a acordat o pensie pentru invaliditate parțială, în timp ce aceasta este de părere că ar trebui considerată ca suferind de invaliditate totală. Comisia ar dori să sublinieze că concordanța dintre legislația germană și maghiară privind condițiile legate de gradul de invaliditate nu este recunoscută în conformitate cu articolul 40 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 coroborat cu anexa V la același regulament (începând cu 1 mai 2010: articolul 46 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 coroborat cu anexa VII la același regulament). Prin urmare, în conformitate cu articolul 40 și articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (începând cu 1 mai 2010: articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009), instituțiile de pensii de invaliditate germane și maghiare rămân competente pentru determinarea gradului de invaliditate în conformitate cu criteriile de evaluare și normele procedurale stabilite de respectiva legislație națională. Acestea nu au obligația de a respecta decizia unei alte instituții și își păstrează dreptul de a supune persoana în cauză unei examinări realizate de un medic la alegerea acestora. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, instituția competentă pentru o pensie de invaliditate poate solicita persoanei în cauză să călătorească în acest scop către statul membru în care se află instituția dacă starea de sănătate a beneficiarului permite acest lucru.¹ În orice caz, dreptul Uniunii Europene nu conține nicio normă materială pentru evaluarea gradului de invaliditate. Prin urmare, determinarea gradului de invaliditate realizată de instituțiile de pensii de invaliditate maghiare (și germane) nu este evaluată în temeiul dreptului Uniunii Europene.

Petiționarii susțin că anumite formulare E eliberate de diferite instituții de securitate socială conțin anumite erori și ar constitui un fals. Comisia subliniază încă o dată că formularele E, de asemenea, în măsura în care unele dintre acestea sunt înmânate cetățenilor, sunt un mijloc de comunicare între instituțiile de securitate socială care sunt eliberate de acestea din urmă. Prin urmare, acestea conțin informații emise de o instituție de securitate socială. În orice caz, reiese din documentele prezentate de petiționari că orice eroare pe care formularele E în cauză ar fi putut să o conțină nu a avut o influență negativă asupra drepturilor acestora. Mai important, petiționarii au fost identificați în mod corect de către toate instituțiile de securitate socială în cauză, în ciuda anumitor inexactități. În scopul clarității, Comisia remarcă că a doua petiționară pare de fapt să fi primit – și încă primește – un tratament medical pentru starea de sănătate a acesteia.

Petiționarii fac referire, de asemenea, la refuzul anumitor prestații de securitate socială în perioada anterioară aderării Ungariei la Uniunea Europeană din 1 mai 2004 (sau, după cum poate fi cazul, înainte de încheierea unui acord de securitate socială germano-maghiar). Întrucât dreptul Uniunii Europene a început să se aplice în relațiile cu Ungaria abia începând cu 1 mai 2004, Comisia nu va comenta cu privire la aceste chestiuni.

Concluzie

Informațiile prezentate de petiționari Comisiei pentru petiții, de asemenea, atunci când sunt

---

¹ Cauza C-344/89, *Martínez Vidal*, [1991] culegerea Curții Europene de Justiție I-3245, alineatul (15).

evaluate în lumina informațiilor prezentate anterior de petiționari direct către Comisie, nu indică o punere necorespunzătoare în aplicare a dreptului Uniunii Europene.